

sådant mindretal udgør mindst ¼ af det antal lande og den befolkningsandel, der skal til for at udgøre et blokerende mindretal. Rådets formand tager i så fald de nødvendige initiativer bistået af Kommissionen og de øvrige medlemmer af Rådet, men uden at obligatoriske tidsfrister eller Rådets forretningsorden overtrædes.

For at tage højde for de situationer, hvor kun nogle lande har stemmeret, f.eks. i forbindelse med forstærket samarbejde eller euroområdet, tilpasses procentdelene i det dobbelte flertal i disse tilfælde, så de kun gælder for de lande, der har stemmeret. Minimumskravet til et blokerende mindretal tilpasses ligeledes til det mindste antal, der kan udgøre et blokerende mindretal i kraft af befolkningskriteriet, plus ét medlemsland.

11.4 Forenkling af EU's retsakter

Det nuværende EU-samarbejde gør brug af en række forskellige retsinstrumenter med forskellige betegnelser, uanset at de har næsten samme virkning og funktion. Andre af EU's nuværende retsakter er udviklet gennem praksis og fremgår ikke udtrykkeligt af traktaterne.

Forfatningstraktaten reformerer dette system. Først og fremmest reduceres antallet af retsinstrumenter til i alt seks, jf. art. I-33.

EU's retsakter

Europæiske love

- Er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hvert medlemsland (svarende til en forordning i dag).

Europæiske rammelove

- Er bindende for ethvert medlemsland, som de er rettet til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen (svarende til et direktiv i dag).

Europæiske forordninger

- Gennemfører europæiske love og rammelove samt visse specifikke bestemmelser.
- Regulerer generelle forhold frem for at tage stilling til et konkret tilfælde.

Kan enten være bindende i alle enkeltheder eller overlade det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen (kan således enten have virkninger som en forordning eller et direktiv i dag).

Europæiske afgørelser

- Er bindende i alle enkeltheder.
- Anvendes på de områder, hvor der i dag typisk vedtages afgørelser og beslutninger.

Henstillinger

- Har ikke bindende virkning.

Udtalelser

- Har ikke bindende virkning.

Ud over at begrænse antallet af retsinstrumenter lægges der med forfatningstraktaten også op til en rangordning af instrumenterne efter deres placering i et »regelhierarki«. Hensigten er at tydeliggøre, hvornår der f.eks. er tale om overordnet lovgivning, og hvornår der er tale om gennemførelse af allerede vedtagne eller eksisterende forpligtelser.

Forfatningstraktaten skelner i den forbindelse mellem lovgivningsmæssige retsakter, som omfatter europæiske love og europæiske rammelove, og ikke-lovgivningsmæssige retsakter, som omfatter europæiske forordninger og europæiske afgørelser. Hertil kommer henstillinger og udtalelser, som ikke er bindende.

Der kan ikke vedtages lovgivningsmæssige retsakter inden for EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. art. I-40, stk. 6. Her vil europæiske afgørelser være det primære instrument.

Delegation og gennemførelse af EU-lovgivning

Forfatningstraktaten søger at skabe rammerne for en mere overordnet og mere tidssvarende EU-regulering med henblik på at skabe større effektivitet i udmøntningen af de politiske beslutninger. Det sker bl.a. gennem mere præcise regler for delegation af mere teknisk regelfastsættelse til Kommissionen og for Kommissionens gennemførelse af EU-lovgivning.